

תת"ע 10060/02/19 - סלאיימה אחמד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10060-02-19 מדינת ישראל נ' אחמד
תיק חיצוני: 42115035695

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
המבקש	סלאיימה אחמד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 29.4.2019.

המבקש קיבל דו"ח מסוג ברירת משפט המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מעל למותר בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**").

המבקש ביקש להישפט על העבירה והדיון בעניינו נקבע ליום 29.4.2019.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו הקנס המקורי בסך ₪750.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי בבקשתו להישפט ציין את כתובתו של בא כוחו, עו"ד כנאן עדוי וכתובת זו היא כתובתו העדכנית.

משנשלחה ההודעה לדיון לכתובת אחרת שאינה הכתובת שצוינה בבקשה להישפט, לא נודע למבקש ולבא כוחו על מועד הדיון.

טענות המשיבה

לטענת המשיבה זימון הדיון נמסר כדין לכתובתו המעודכנת של המבקש במשרד הפנים ולתגובתה צורף אישור המסירה חתום בחתימת המבקש. משלא התייצב לדיון חרף ידיעתו, אין למבקש אלא להלין על עצמו.

עוד טענה המשיבה כי בדיון שהתקיים בהיעדרו של המבקש, הסתפק בית המשפט בקנס המקורי בגובה 750 ₪, ועל כן לא נגרם לו עיוות דין.

דין

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל**, (7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות קלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש טען כי לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו בשל שליחת ההזמנה לדיון לכתובת אחרת מזו שציין בבקשתו להישפט.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 כי:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

דהיינו אם הוכיחה המאשימה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין לכתובתו הרשומה של המבקש במשרד הפנים, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל הנאשם מוטל הנטל להפריך חזקה זו. תושב שלא מסר לפקיד הרישום הודעה על כתובת למשלוח דואר יראו את המען שנרשם במרשם האוכלוסין ככתובתו למשלוח דואר. כדברי כב' השופט שהם ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** מיום 25.3.2018:

"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. זאת, גם אם עבר המבקש למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובתו הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין".

על-פי אישור המסירה שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדיון נמסרה לידי נציג המבקש אשר אישר את קבלתה באמצעות חתימת ידו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נשלחה למבקש כדין ונמסרה לו כדין והוא לא פרט טעם של ממש המצדיק את אי התייצבותו לדיון חרף המסירה שבוצעה.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

במקרה שבפניי המבקש לא העלה כל טענה באשר לעיוות דין שעלול להיגרם לו.

בנוסף, חרף עברו התעבורתי של המבקש ועל אף בקשת המשיבה להשית על המבקש כפל קנס הושת עליו הקנס המקורי בלבד. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ט, 30 יוני 2019, בהעדר הצדדים.